

ΤΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 10

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

«ΠΑΝΧΑΛΚΙΔΙΚΙΩΤΙΚΟΣ» ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Γραφεία: Μαιροκορδάτου 7 ΑΘΗΝΑ — Τηλ. 3617.705 Τ.Τ. 106 78

Όλοι μαζί για τὴν προκοπὴ τοῦ Συλλόγου μας καὶ τοῦ Τόπου μας

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1986

ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Όπως είχαμε ανακοινώσει από την Εφημερίδούλα μας, στις 12 Φεβρουαρίου έγινε η ετήσια συνεστίαση με χορό του Συλλόγου μας, στο γνωστό Κέντρο διασκέδασης «ΦΑΝΤΑΣΙΑ», με πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

Κορυφαίος τραγουδιστής ο συμπατριώτης μας Μανώλης Μητσιάς που με τραγουδιστές τους Μενιδιάτη, Δούκισσα, Άννα Βίση και Στανίση, ενθουσιασμένος από την παρουσία των συμπατριωτών του, μας είπε τα ωραία του τραγούδια και χαλκιδικιώτικα χορευτικά, σκορπίζοντας χαρά και κέφι σε όλο το κέντρο.

Η συμετοχή των μελών και φίλων ήταν μεγαλύτερη απ' ό,τι περιμέναμε, παρ' όλο που πολλοί δεν μπόρεσαν να έρθουν λόγω της απεργίας των ταξί, ή γιατί είχαν σοβαρούς λόγους οικογενειακούς. Αποδείχτηκε για μια αικόμη φορά ότι οι Χαλκιδικιώτες είναι μερακλήδες στο τραγούδι, στο γλέντι και το χορό και ότι αγαπούν και υποστηρίζουν το Σύλλογό τους. Το γλέντι

συνεχίστηκε μέχρι τις πρωινές ώρες, κυρίως από τα νιάτα μας, που είχαν την ευκαιρία να χορέψουν με τραγούδια των εκλεκτών τραγουδιστών.

Στη συνεστίαση καλέσαμε τους βουλευτές όλων των κομάτων που είναι Χαλκιδικιώτες. Παρέστησαν οι βουλευτές Ξανθόπουλος, Μπουλάκης και ο Χαλκιδικιώτης βουλευτής Ημαθίας Βασίλης Παπαγιάννης, από την Κασσάνδρα.

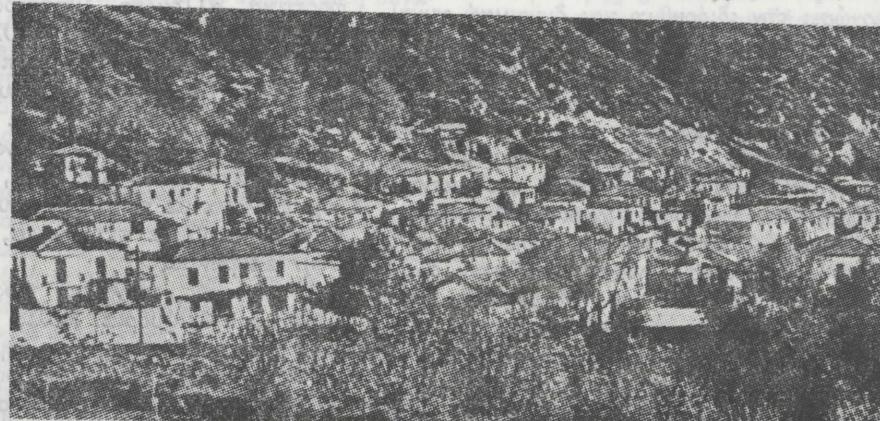
Κατά τη διάρκεια της συνεστίασης πουλήθηκαν λαχνοί λαχειοφόρου αγοράς με δώρο ένα ηλεκτρικό πλυντήριο πιάτων. Προθυμία και για την αγορά αυτών των λαχνών. Για την κλήρωση που έγινε στις 3 Μαρτίου, να διαβάσουν οι κάτοχοι των λαχνών ότι γράφεται επάνω σ' αυτούς.

Ευχαριστούμε όλους για την πρόθυμη συμμετοχή τους που και γλέντησαν και ενίσχυσαν το Σύλλογο. Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τον Μανώλη Μητσιά που εξασφάλισε το κέντρο με συμφέρουσα για το Σύλλογο συμμετοχή.

ΣΤΑΓΙΡΑ

Τα ΣΤΑΓΙΡΑ (ή Σιδηροκαύσια ή Μαχαλάς), είναι η συνέχεια του βυζαντινού χωριού Σιδηροκαύσια. Η λέξη Σιδηροκαύσια σημαίνει την περιοχή όπου επεξεργάζονται μεταλλεύματα.

Με το όνομα αυτό αναφέρεται η περιοχή των Σταγίρων ήδη από το 908 σε έγγραφο του αυτοκράτορα Λέοντα ΣΤ'.

'Αποφη από τα Στάγιρα

Αυτό δείχγει πόσο παλιά είναι η εκμετάλλευση των μεταλλεύματων της περιοχής τα οποία κατά τη λαϊκή παράδοση ήταν σε λειτουργία από την εποχή του Μ. Αλεξάνδρου. Από τον 11ο ως το 15ο αιώνα ένα σημαντικό τμήμα των μεταλ-

ποίο αναφέραιμε και προηγουμένως, έδρυσε στα Σιδηροκαύσια ένα δημιόσιο λουτρό κι ένα πανδοχείο. Τα ερείπια του λουτρού σώζονται σε καλή κατάσταση αριστερά από το δρόμο πριν να μπούμε στα Στάγιρα. Λίγο αργότερα ο Ισ-

Στάγιρα: Το άγαλμα του Αριστοτέλη και ο πύργος του Μαδέμ Αγά. Στους λόφους πίσω από τον πύργο εκτείνονται τα Σιδηροκαύσια.

λείων το εκμεταλλεύονταν οι Μονες του Αγ. Όρους, οι οποίες είχαν οργανωμένη και εργαστήρια επεξεργασίας του μετάλλου. Δεν έχουμε στοιχεία για το είδος της παραγωγής κατά τα διάστημα

χάρη αφιέρωσε τα έσοδα από το λουτρό και το πανδοχείο στο Αλατζά Ιμαρέτ για την καλύψη των αναγκών του πτωχοκούτσου.

Το 16ο αιώνα αναφέρεται ότι λειτουργήσει στα Σιδηροκαύσια νομισματοκομείο το οποίο έκοψε μια ειδική κατηγορία αργυρών νομισμάτων που ονομάζοταν «σιδηροκάψια». Τον ίδιο αιώνα θα πρέπει να κτίστηρε και το φρουριακό συγκρότημα από το οποίο σώζονται σήμερα τρεις μασογκρεμισμένοι πύργοι. Στις αρχές του 18ου αιώνα, η παραγωγή των μεταλλεύματων είχε εμπηδευτεί σχεδόν και το 1705 ανατέθηκε η εκμετάλλευσή τους σε μια ομάδα χωριών της Χαλκιδικής τα οποία ονομάστηκαν Μα-

λεσ Νικολάκης, Λουκούμης Χαρ., Ζωγράφος Παντελής Κ., Παγώνης Στέργιος, Αποστολίδης Γιάννης, Παπανικόλαος Θανάσης, Γκαρά Νάρη, Τσάτσαρος Κων/ν, Στασινούπολης Κων/ν, Στασινούπολης Κων/ν) για, Τσαντήρης Γιάννης, Γέπος Δημ., Δημητροπόλου Αγγελική, Εσνίκης Θανάσης, Ρήγας Ι. Γιώργος, Φανής Γιώργος, Κοιμτζής Μιχ., Πάχτας Νίκος Κ., Σέρπης Θανάσης, Μπάλας Γιάννης, Παπανικολάου Θανάσης, Γκάρα Δάφνη, Σημιαυφορίδης Χρήστος Κυριακής Μιχάλης, Καραγιαννιώτης Θωμάς, Καραγιαννης Θεοχάρης, Καρ-

(Συγέχεια στη σελ. 3)

ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ

Δ'

Συνεχίζοντας το ταξίδι μας προς τη χερσόνησο του Αθω, κάναμε ένα λιγόλεπτο σταθμό στη γραφική Αργαλα. Θαυμάσαμε τον αιωνόβιο πλάτανο με το άφθονο και κρύο νερό για αναβλύεις από τη φουσκωτή κοιλιά του, περιεργαστήριαμε τα υφαντά με την ποικιλία των σχημάτων και των χρωμάτων και αγοράσαμε μερικά κουτιά από το εκλεκτό και ανόθευτο αρινώτικο μέλι.

Προχωρούμε. Λίγο πιο κάτω, τα χωριά Παλιοχώρι, Νεοχώρι και αμέσως τα Στάγιρα, που φέρουν τ' όνομα της πατρίδας του Αριστοτέλη, του μεγαλύτερου φιλόσοφου όλων των τόπων και όλων των εποχών και δάσκαλου του Μεγ. Αλεξάνδρου, του μεγαλύτερου στρατηγάρα όλων των τόπων και όλων των εποχών επίσης.

Το χωρίο αυτό, είναι πολύ ωραίο και αστράφτει από μόνημη καθαριότητα. Άλλοτε, λεγόταν Μαχαλάς και ήταν έδρα του Τούρκου Αγά που διοικούσε τα Μαντεμιχώρια, δηλαδή τα προνομούχα χωριά που έβγαζαν ασήμι και έδιγαν 220 σκάδες το χρόνο στο Σουλτάνο και τους είχε παραχωρήσει κάποια μορφή αυτοδιοίκησης, στα πλαίσια των λεγόμενων πολιτικών προνομίων.

Τα πραγματικά Στάγιρα, βρίσκοταν κάπου δέκα χλμ μακριά, κοντά στο χωρίο Ολυμπιάδα, όπου ο βασιλιάς της Μακεδονίας Φίλιππος είχε απομονώσει την ιδιόρυθμη και δυναμική γυναίκα του.

Δίπλα στα σημερινά Στάγιρα, οι Χαλκιδικιώτες, με εράγους έστησαν επιβλητικό μαρμάρινο άγαλμα του Αριστοτέλη, που το φιλοτεχνήσε ο γλύπτης Νικόλας. Βρίσκεται σε εξέχουσα, καταπράσινη τοποθεσία, πολύ κοντά στον κεντρικό δρόμο, στην είσοδο του χωριού. Οι περαστικοί, δεν παραλείπουν να σταματήσουν, να το δουν, να το πλησιάσουν, να το θαυμάσουν, ακούγοντας ταυτόχρονα το ζευγάρι τους. να κάνειν ιστορική αγαφορά στην πολύπλευρη και εξαισια φυσιογνωμία του τρισμέγιου Αριστοτέλη.

Κάτι ερείπια που δρίσκονται εκεί κοντά, δεν έχουν καμά σχέση με την αρχαίτητη. Είναι υπολείμματα τουρκικών λουτρικών εγκαταστάσεων.

Δίπλα, δεσπόζει σ' όλη την περιοχή το βουγό Στρεμπεγίκος, που μετονομάστηκε και λέγεται Αργυρόλοφος. Στις κατάφυτες και ολόδρομες πλαγιές του, ο Αριστοτέλης έβγαζε περίπατο με το μαθητή του Αλέξανδρο. Εκεί ο δύο περιπατητικοί σύντροφοι, μιλούσαν για φιλοσοφία, δικαιοσύνη και αρετή. Εκεί, ο δάσκαλος, δίδασκε το μαθητή του το «εὖ ζῆν».

Δίγο πιο κάτω, σχεδόν ενωμένη με τα Στάγιρα, η ιστορική Στρατονίκη. Σε καλή τοποθεσία με ωραία άλιμα, και με πληθυσμό που ασχολείται σχεδόν αποκλειστικά, με μεταλλευτικές εργασίες. Οι κάτοικοι, όχι μόνο της Στρατονίκης, αλλά και των άλλων κοντινών χωριών, εργάζονται στα περίφημα Μεταλλεία της Κασσάνδρας.

Κακώς λέγονται Μεταλλεία Κασσάνδρας, γιατί δεν δρίσκονται στην ομώνυμη χερσόνησο. Εδώ είναι η μασχάλη της χερσονήσου του Αγίου Όρους 'Αθω και όχι της ακοσσάνδρας. Ποιός ξέρει πώς δύθηκε η στραβή ονομασία. Πάγτως, έμεινε και διατηρείται ακόμη.

Η εκμετάλλευση αυτών των μεταλλείων, φθάνει στον καιρό του Μ. Αλεξάνδρου. Ίσως και γνωρίτερα, αλλά για τη συγκεκριμένη εποχή, δρέθηκαν μέσα εξορίζεων και επεξεργασίας των μεταλλευμάτων, τα οποία διατηρούνται με ίδιαλτερη φροντίδα σε προθήκη της Επαρχίας Μποδοσάκη η οποία σήμερα έχει την εκμετάλλευση της περιοχής με έδρα το Στρατώνι.

Πυκνό δίχτυ από υπόγειες στοές κάτω από τους λοφίσκους του εργατικού οικισμού Μαντέμ Αδάκος, καθώς και κάτω από το έδαφος της

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Στα χωριά της Χαλκιδικής που παλιότερα ζόύσαν σε απομόνωση, η λαϊκή μούσα δημιούργησε δικά της τραγούδια και μάλιστα για κάθε γιορτή και εποχή. Μία και έρχονται από κριες ας θυμηθούμε μερικούς στίχους τέτοιων αποκριάτικων τραγουδιών, αφού οι απόκριες και το καρναβάλι γιορτάζονται σε όλα τα χωριά μας.

Στον Πολύγυρο τραγουδούν τις απόκριες μεταξύ άλλων και το τραγούδι που χορεύεται: «Έγγυ μου του φαρρά ο γιός ο καπετάνιος ο καλός πού ξέρω και φαρεύω». Στην Αργαλα μόνο τις απόκριες τραγουδούν.

α) «Κάτου στου παππά τ' αλώγι και σ' αγά

Του ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΚΡΙΜΠΑ

Στρατονίκης, οδηγούν στην επιφάνεια τα πολύτιμα μεταλλεύματα, τα οποία με εναέρια σαγόνια φορτώνονται στα καράβια και πηγαίνουν σταν προορισμό τους. Ήλιο λιμανάκι του ομορφου Στρατωνίου, είναι πολύ δολικό γιατί τη σιακινήση.

Μετά το Στρατώνι, η Ιερισός με την ασημένια αμούδια της, την καλή ρυματαία, το γόνιμο νερό, την αγοραχή παρούσα των κατοίκων, το πηγαίο κέφι, την έμφυτη μουσική διάθεση και το προδευτικό πνεύμα. Η γραφική αυτή κωμόπολη, είχε καταστραφεί στα 1932 ολοκληρωτικά από σεισμούς και ξαναχτίστηκε από τα θερμέλια.

Οι γεροντότεροι, διατηρούν και μεταδίδουν και στους νεότερους τις τρομερές, όμεσες εντυπώσεις τους από τους σεισμούς αυτούς, που έχαν συγκλονίσει ολόκληρη τη Χαλκιδική, αλλά τις μεγαλύτερες ζημιές τις είχαν κάνει στην Ιερισό. Αγάμενα στα πολλά, δηγρούνται και αυτό το εντυπωτικό: Λίγες ώρες πριν εκδηλωθεί ο σεισμός, όλα τα ζωά άρχισαν να βγάζουν περιέργες κραυγές. Τα άστρα για μουσκρήσουν. Τα γριοπόροβατα για βελάζουν. Τα άλογα για χρεμετίζουν. Οι σκύλοι για ουρλιάζουν. Όχι με το συνηθισμένο τρόπο. Άλλα καπώς διαφορετικά, αλλόκοτα, λυπηρά. Ήταν το πρόμήνια της καταστροφής. Όλοι μπήκαν σε υποψίες ότι κάπι κακό θα ξεσπάσει, αλλά κανείς δεν έβαλε στο μυαλό του τους σεισμούς.

Είπαν ότι η Ιερισός έχει νόστιμο νερό. Οι δρολόγοι λέγει ότι το πόσιμο νερό είναι «άχρουν, δασμόν, άγευστον». Και άμας, το νερό έχει γεύση, αγάλογα με τα υλικά που περιέχει διαπερνώντας τα γήινα πετρώματα, ώσπου για φθάσει στην επιφάνεια.

Η Ιερισός, πριν από τους σεισμούς, μαστίζόταν από λειψυδρία. Μόλις έγιναν οι σεισμοί, μαζί με την εκτυφλωτική λάμψη που ξεπήδησε από τον κόλπο σε μεγάλο ύψος πάγω από τη θάλασσα, την ίδια στιγμή σε κάποια τοποθεσία του χωριού, άγοιξε ένα ρήγμα και άρχισε για αναβλύζει αυτό το ευχάριστο νερό. Μα είναι θαυμάσιο νερό, χωρίς αστεία. Τέτοια γεύση δοκίμασα στο Σουδάν, μόλις ήταν το νερό του Νείλου. Όταν το έβαλα στο σότα μου, νόμιζα ότι έπιγα το νερό της Ιερισός.

Λίγο πιο πάνω από τη σημερινή τοποθεσία της Ιερισσού, στα προχριστανικά χρόνια, βρίσκοταν η αρχαία Ακανθός. Οι κάτοικοι της Ακανθού, είχαν επιστρατεύει από το βασιλιά της Περσίας Ξέρξη, μαζί με άλλους κατοίκους από τα γύρω χωριά, για να αγοράσουν την περίφημη διώρυγα, για να περάσει ο πολεμικός του στόλος και να αποφύγει καινούργια καταστροφή.

Υπάρχει δέδαια το μέρος σήμερα, αλλά μόνο ίχνη της διώρυγας διατηρούνται. Οι αποχρώσεις τόσων αιώνων, έχουν καταχώσει το άνοιγμα. Πριν από τη θέση της διώρυγας, βρίσκεται το προσφυγοχώρι της Νέα Ρόδα. Οι γετόποι το χωρίο αυτό πριν από αρκετά χρόνια, το έλεγαν πρόβλακα ή πρόβλακας: προ + αύλα: πριν από το αυλάκι, τη διώρυγα. Οι γεροντότεροι, το λέγε ακινή πρόβλακα. Έτσι λεγόταν η τοποθεσία εκείνη, πριν να χτιστεί το χωρίο Νέα Ρόδα το 1922, που έγινε το ξερίζωμα του μικρασιατικού Ελληνισμού και ήλθαν στη μητέρα πατρίδα τα αδέλφια μας και εγκαταστάθηκαν πρόχειρα, όπου δρίζει η πολιτεία.

Οι Προδλακιώτες (Νεοροδίτες), είναι πολύ εργατικοί. Έχουν χωράφια και περιβόλια, που τα καλλιεργούν εντατικά και πολύ αποδοτικά. Ίσως είναι το μόνο χωρίο της Β. Χαλκιδικής που δεν βγάζει εργάτες για τα Μεταλλεία.

(Συνεχίζεται)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΤΑΛΛΕΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ
Βασ. Σοφίας 115 — Τηλ. 6426 392

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΙΤΕΡΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Τιμόθεου 9 Παγκράτι — Τηλ. 7233 322

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΧΑΣΑΠΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ - ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Βασ. Σοφίας 115 — Τηλ. 6420 487

ΜΙΧΑΗΛ ΚΟ·Ι·ΜΤΖΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΥΔΡΟΓΕΙΩΝ ΣΦΑΙΡΩΝ
ΕΙΔΩΝ ΓΡΑΦΕΙΟΥ - ΜΟΛΥΒΙΩΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
Σαρρή 12 — Τηλ. 3216 596 - Αθήναι

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
● ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
● ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΓΑΜΩΝ - ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ
● ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΙ ΕΓΧΡΩΜΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ
Γιάννηαρη 29 Κ. Πατήσια - Τηλ. 8324.781

ΤΑΣΟΥΛΑ ΧΑΣΑΠΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΒΟΥΤΙQUE «ΚΕΛΛΥ»
Λ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ 140 - Τηλ. 6927.819

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΠΡΟ·Ι·ΟΝΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑ·ΙΚΗΣ
ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
● ΦΑΘΕΣ - ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ - ΓΟΥΝΕΣ
● ΣΕΤ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ
● ΤΕΝΤΕΣ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Ο ΣΤΑΓΕΙΡΙΤΗΣ

Ο Σωκράτης, ο Πλάτων και ο Αριστοτέλης, είναι οι περισσότερο γνωστοί από τους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους και θεωρούνται οι τρεις μεγαλύτεροι. Ο πρώτος, ο Σωκράτης δεν έγραψε, όπως δεν έγραφαν και άλλοι από τους πολύ μεγάλους. Η πνευματική του μορφή προσδίδει ανάγλυφη από τα έργα των μαθητών του Πλάτωνος και Σενοφώντας. Οι άλλοι δύο, ο Πλάτων και ο Αριστοτέλης, έγραφαν πάρα πολλά και είναι οι πρώτοι που τα συγγράψαται τους δευτέρους στο πέρασμα των αιώνων.

Του Πλάτωνος διεσώθησαν όλα τα συγγράμματα. Ο Αριστοτέλης ήταν ο πολυγραφώτερος από τους φιλοσόφους και εσώθησαν πολλά από τα συγγράμματά του, όχι όμως όλα. Έτσι έχουμε τις απόψεις τους από πρώτο χέρι, πράγμα που δεν μπαρούμε για το πούμε για τους προγενέστερους, όπως και για άλλους σύγχρονους μ' αυτούς και μεταγενέστερους.

Καγένας δεν μπορεί να έχει αντίρρηση στούτι ο Σωκράτης, ο Πλάτων και ο Αριστοτέλης είναι από τους μεγαλύτερους φιλόσοφους. Άλλα δεν πρέπει να ξεχνάμε και τους προγενέστερους, τους προσωκρατικούς, καθώς και πολλούς από τους μεταγενέστερους που υπήρξαν περιφρύματα.

Εμείς εδώ θα ασχοληθούμε με τον Αριστοτέλη. Περιληπτικά δέδουιν, αφού ολόκληροι πολυσέλιδοι τόμοι έχουν γρα φει για τον καθένα από τους γίγαντες αυτούς της Φιλοσοφικής σκέψης.

Ο Αριστοτέλης (384-322 π.Χ.) , όπως και σε προηγούμενο δημοσίευμα αναφέραμε, ήταν γιός του ιατρού Νικόμαχου από τα Στάγειρα της Χαλκιδικής. Είκοσι χρόνια μαθητής του Πλάτωνα. 5 χρόνια διδάσκαλος του Μεγάλου Αλέξανδρου. Ίδρυσε το 335 Σχολή στην Αθήνα, παρά το άλσος του Λυκείου Απόλλωνος, πλησίον δηλαδή του σημερινού Εθνικού Κήπου. Συγχρόνως κατήρτισε βιβλιοθήκη διὰ της δαπάνης πολλών χρημάτων. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι αυτό έγινε με τη γενναιοδωρία του Αλέξανδρου.

Το Λύκειο ήταν ειδικευμένο κυρίως στη Βιολογία και τις Φυσικές επιστή-

μες. Η ερευνητική δραστηριότητα της σχολής ενισχυόταν από τον Αλέξανδρο με την αποστολή επιστημονικού υλικού που συγκέλεγεται από συνεργάτας του Αριστοτέλη, οι οποίοι συμμετειχαν στην εκστρατεία. Ακόμα είχε δώσει εγκατάστους κυνηγούς, αλιείς, κ.ά., για εφοδιάδειους των Αριστοτέλη με όλο το ζωολογικό και δ.πι. άλλα υλικό θα επιθυμεί. Κατά μία περίοδο είναι γνωστό ότι είχε στη διάθεσή του περίπου 1.000 συνεργάτες διασκορπισμένους καθ' όλην την Ελάδα και την Ασία. Με τον πλούτο των συγκεντρωθέντων ζωικών οργανισμών δημιουργήσε τον πρώτο Ζωολογικό Κήπο που είδε ποτέ ο ανθρώπος. Σύμφωνα προς τον Αθηναϊό, ο οποίος έζησε στο τέλος του 2ου και αρχές του 3ου αιώνα μ.Χ., ο Αλέξανδρος έδωσε

φιλόσοφος του 2ου αιώνος μ.Χ., τις ονειράζει στον υπερβολικό αριθμό των 1000. Μεγάλο μέρος των έργων του εχει χαθεί.

Ο Αριστοτέλης ευστηματοποίησε διαλεξ τις γραψεις της εποχής του. Πλάτων τον είχε ονομάσει «Νουγ» και «αναγνώστην». Είναι ο ιδρυτής της Δικαιής. Εγκατέλειψε την ιδεοκρατία των Πλάτωνος λέγοντας «Φίλος μεν Πλάτων φιλτέρα δεν η αλήθεια», διότι την ει-

λο δι τι επιθυμει ο καθένας για τον εαυτό του. Αυτός ο τύπος του ανθρώπου είγαι εκείνος που κάγει φίλους. Τ'ελευταίο θεμέλιο της φιλίας είγαι η κοινή συγειδηροτητας υπαρξεως.

«Μες προς το δεύτερον μέρος του ηδονικού της ζωής γράφει ο Αριστοτέλης, δότις μεν είναι γλυκύς καθώς πρέπει είναι φιλος και η μεσότης φιλα, ο δε υπερβολικός αν μεγ δεγ επιδιώκει κανένα σκοπόν, είναι φιλάρεσκος εάν δε επιδιώκει το συμφέρον του, είναι κόλαξ, ο δε ελιπής και εις όλα του άγοστος ουμάζεται κάπως φιλόγυπος (στραβόξυλο) και ασυρβίβαστος». Εις το Υδ βιβλίο του γράφει: «Η φιλία είναι απαραίτητηρ. Ακολούθως αγαπάτεσει τα διάφορα είδη της φιλίας.

Στη δημοκρατική Αθήνα της εποχής
εκείνης η προσφορά υπηρεσίας στους φί-
λους ήταν εκδήλωση αρετής.

Εις τα «Πολιτικά» 1-8, ο Αριστοτέλης έθετάει την τέχνη της κτήσεως χρημάτων και της Οικονομίας αυτών. Ομογνωμεί προς τα διδάγματα όλου του αρχαίου κόσμου, μη ευνοών την κτήσιν χρημάτων χάριν των χρημάτων, αλλά παραδέχεται την περιωρισμένη κατοχή. Τόσα δηλαδή χρήματα πρέπει τις να έχησα του επαρκούν προς αγεξάρτητον και καλήγ διαβίωσιν, αλλ' όχι τούτων περισσότερα.

Του ΑΣΤΕΡΙΟΥ Θ. ΚΟΥΙΜΤΖΗ

ρισκε επιστημονικώς αυθαίρετη και σύμφωνη προς τα δεδομένα της εμπειρίας. Έποι θεωρείται ιδρυτής της πραγματοκρατίας. «Ουδέποτε εγ τώ γνω ο μπρότερον εν τη αισθήσει».

Κατά τον Αριστοτέλη φιλοσοφία είναι η έρευνα των πρώτων αιτίων και αρχών της ουσίας των δύτων «Τί το όν;» Εναν η επιστήμη της αλήθειας η γνώση της πραγματικότητας. Στέρεα βάση σε ρεύνης η λογική. Δυνατή είναι η γνώση μόνον αισθήσων αντικειμένων. Παραν όμως από τις αισθήσεις υπάρχουν και ψυχικές δυνάμεις. Οι ιδέες του Πλάτωνος είναι κατά τον Αριστοτέλη δυγιαίεις ενεργητικές μέσα στους αισθητούς και αφού, όχι στον υπερασθητό, είναι πλαστικές αρχές, που τις ονομάζει «Είδος Σ' όλη τη φύση υπάρχουν σκοποί (τελολογία). Τα δύτα τείνουν προς διαρκών ανώτερους σκοπούς, δηλαδή έξελίσσονται προς αγώτερες μορφές. Η εξέλιξης γίνεται από δυγάμεις που υπάρχουν μέσα στα ίδια τα δύτα. 'Οσον αγώτερε είναι οι μορφές, τόσο η «ώλη» υποχωρεί απέναντι στο «είδος». Ο Θεός είναι καθαρός είδος, καθαρή ενέργεια, δημιουργός του κόσμου και πρώτον κινούν περβατικός και συγχρόνως ενδοκοσμικός. Οι προσωπικόν, που δρα κατά σκοπού και νοεί κατά λόγον. Σκοπός του αθρώπου είναι η ευδαιμονία, ευχάριστη συγαίσθημα που συγοδεύει την αρθή προηγή και επιτυγχάνεται δταν αποκτηθαί τρεις αρετές:

Σοφία, σύνεση, σωφροσύνη. Τα φυτά χουν ψυχή θρεπτική. Τα ζώα θρεπτική και αισθητική. Ο άγνωρως εκτός αυτών έχει και γόνηση. Η αρετή διδάσκεται με την πράξη που γίνεται «κατά λόγον» και είναι η μεσότης μεταξύ των αιτηθέτων άκρων όπως η αγδρεία μεταξύ δλιας και θράσους, η δικαιοσύνη μεταξύ αδικείν και αδικείσθαι. Οι αρετές είναι ηθικές και διαγοντικές. Γύψη της αρετής είναι η ελεύθερη ενέργεια του λόγου. Ο Αριστοτέλης αγαλμεί τους κανόνες της νοήσεως και της λογικής. Η λογική πως την εκθέτει ο Αριστοτέλης, είναι τελεία. Ο Κάντ είπε για τη λογική του Αριστοτέλη ότι από τότε που εγεννήθη δεν σημείωσε καμιά πρόσδο. Εξ αρχής υπήρθε τέλεια.

Ο Αριστοτέλης πρώτος επιχείρησε τη συλλογή και λογική διάταξη των γνώσεων των αναφερομένων εις την κοινωνίαν των ανθρώπων. Ως εκ τούτου θεωρεῖται ούτος ο ιδρυτής της Κοινωνιολογίας υπό την έννοια της γενικής κοινωνίας φιλοσοφίας.

Εις τα «Πολιτικά» του και εις τα «Ηθικά Νικομάχεια» ομιλεί περί της αρχής και της φύσεως της Κοινωνίας και της Πολιτείας. Στα «Ηθικά Νικομάχεια», πραγματεύεται εκτεγέστατα περί φιλίας. Ο πρώτος αυτός ιστορικός της Φιλοσοφίας, επιχειρεί αντίθετα από τον Πλάτωνα, να γνωρίσει την ουσία της φιλίας πριν προχωρήσει στην αξιολόγησή της, και εβαθύνονται στην εσωτερικότητά της, της έδοσε μιαν όψη σχεδόν σύγχρονη. Για να γίνη κάποιος φιλός μας θεν αρκεί να είναι «καθεαυτός καλός», αλλά καλός για μας.

Ο Αριστοτέλης διατηρει τα τρία θμέλια της φιλίας. Την χρησιμότητα την ευχαρίστηση, την αφετή. Η φιλία δυναμίνει από την ίδια της την ύπαρξη και προσφέρει ευτυχία κι από μόνο τη γεγονός πως διαιωνίζεται στις κοινές δραστηριότητες. Κάνει διάκριση ανάμεσα στη φιλαντία σαν χυδαίο εγκινητή και στη φιλαντία που εύγεται για το φ

ΣΤΑΓΙΡΑ

(Συγέχεια από τη σελ. 1)

δεμοχώρια (Μαντεμοχώρια). Αυτά ανέλαβαν την υποχρέωση να παραδίουν στο Σουλτάνο μια ποσότητα αργύρου κάθε χρόνο και το υπόλοιπο το που λόσσαν πάλι στο κράτος, αλλά μὲ ειδικές τιμές για τη διοίκηση του κοινού όπως ονομαζόταν τα σημερινά Στάγιρα το 180 αιώνα και το 19ο. Το 1821 τα Μαδεμοχώρια και το «κοινό» ήταν από τους βασικούς συντελεστές της επανάστασης στη Χαλκιδική. Ο Μαδέμ αγάς και η φρουρά του εξοντώθηκαν και το φρούριο πυρπολήθηκε.

Μετά το 1830 το «κοινό» οργανώθηκε και πάλι αλλ' η απόδοση του μεταλλείου είχε πέσει πολύ. Προς το τέλος του 19ου αι. την εκμετάλλευση ανέλαβε με γάλη εταιρεία και σήμερα η περιοχή είναι ένα από τα σπουδαιότερα μεταλλευτικά κέντρα της Ελλάδας.

λευκά πεντρά της Ελλασσας.
Το ἄγαλμα του Αριστοτέλη είναι στηνέρω δίπλα στον πύργο του Μαδέρ-Αγά, από όπου η θέα προς το Αγ. Ορος και τη Σιθωνία είναι μοναδική.

Ο Ναός των Σταγίρων κτίστηκε το 1814 και είναι μοναδικός στο είδος του στη Χαλκιδική. Πρόκειται για βασιλική η οποία δημιούργησε «χορούς» κατά τα πρότυπα των ναών του Αγίου Όρους.

Ερείπια των Σιδηροκανσίων σώζονται τοπίκη μονάδα μεταξύ αστράφτης

πολλά, κυρίως κτιρίων γύρω από το λόφο του Αγ. Δημητρίου (όπου και το λουτρό) και στη ΒΔ συνοικία Σταγήρων όπου πολλά από τα σπίτια είναι κτισμένα πάνω σε κτίσματα του 15ου και του 16ου αιώνα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΛ. ΜΠΟΤΗΣ

«ΧΑΚΙΑΙΚΟΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Δίμηνη Εφημερίδα
του Πολιτιστικού (Πανχαλκι-
δικιώτικου) Συλλόγου Αθηνών
Συντάσσεται και ελέγχεται από

τους Νίκο Μπότη και
Μάνο Μανασσή
Γπεύθυνος Νικ. Μπότης, Πρόεδρος

Μαυροκόρδάτου 7 Αθήνα
Φωτογραφίες: Σταύρος Βούλγαρης
Οι επιταγές θα στέλνονται στα
Γραφεία του Συλλόγου, Μαυροκόρ-
δάτου 7 Αθήνα, τηλ. 86.17.705

σατου 7 Αθήνα τηλ. 56.17.700
Τ.Τ. 106 78
και ό,τι άλλο έχει σχέση με το
Σόλλογο και την Εφημερίδα, εκι-
στολές, αρθρά, διαφημίσεις κλπ.
Θα απευθύνεθε στο Σόλλογο στην
αγωτέρω διεύθυνση

ΤΟ ΑΓΙΟ ΟΡΟΣ

Η μοναστική πολιτεία και οι βωτός της ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Υπό ΜΑΝΟΥ ΜΑΝΑΣΣΗ, Συνταξ. Δικηγόρου

Συνεχίζουμε την προϊστορία του Αγίου Όρους, σε ό,τι αφορό τη χερσόνησο του Αθώνα, πριν εγκατασταθούν σ' αυτή Μοναχοί και Μοναστήρια. Η χερσόνησος όπως γνωρίζετε, δρέχεται από τον Σιγγιτικό και το Στρυμωνικό κόλπο και το Αιγαίο. Έχει μήκος 45 περ. χιλιόμετρα, ενώγεται δε με τη λοιπή Χαλκιδική με στεγή λωρίδα γης, μήκους 2 περ. χλμ. και ύψωματρικά πολύ χαμηλής και επιπέδου. Η λωρίδα αυτή είναι γνωστή σαν διώρυγα του Εέρενη, αρχίζει δε από τη γένια ακτή του Στρυμωνικού (κόλπου Ιερισσού) όπου ο συνοικισμός των Νέων Ρόδων, και φθάνει στη δύσεις ακτή του Σιγγιτικού, όπου η γνωστή σκάλα και ιχθυόσκαλα Τρυπιτής. Όπως στο πρώτο μέρος της ιστορικής αναδρομής είπαμε η χερσόνησος ονομάζεται ΑΚΤΗ ή σημαίνει αιγιαλός, γιατί εβρέχεται από όλα τα μέρη από τη θάλασσα. Αργότερα πήρε το όνομα ως χερσόνησος του Αθώνα από το ομώνυμο όρος. Ας πούμε και λίγη μιθολογία ως προς την ονομασία του όρους Αθώνα.

Κατά τον Στράβωνα, μιθολογείται ότι το όρος αυτό πήρε το όνομά του από ένα γίγαντα ονομαζόμενο Αθώνα, ίσαν, κατά την μιθολογία πάντοτε, οι γίγαντες κατά τον πόλεμον εναγτίον του Δία, εκσφενδόνισαν το ομώνυμον όρος. Πολλοί των γιγάντων κατοικούσαν στη χερσόνησο Φλέγρα (σημερινή Ακτούνδρα) της οποίας Φλέγρας τα φλεγραία πεδία ήταν ονομαστά στους αρχαίους για τους εσιούμος που κάπυργαν την περιοχή τους. Οι γίγαντες αυτοί κατά Στράβωνα, ήταν έθνος αισθένης και άγομο, τους εξόντωσε δε ο Ήρακλής. Κατ' άλλον μύθο, ο Ποσειδώνας έρριξε από την άκρη της Καναστραίας χερσονήσου, ήτοι της Παλλήνης, εναντίον του γίγαντα Αθώνα ή Αθώνου, το όρος αυτό και τον επέκπαισε, έμεινε δε το όρος αυτό στο όνομα του γίγαντα.

Με δλα δύο είπαμε ως τώρα, αποδεικνύεται ότι τη χερσόνησος αυτή απασχόλησε πολύ την αρχαιότητα από όλους σχεδόν τους συγγραφείς, ιστορικούς και γεωγράφους και τη μιθολογία μας. Για τις πόλεις που υπήρχαν στη χερσόνησο και τις θέσεις τους, υπάρχουν μεταξύ των συγγραφέων διάφορες απόψεις. Έτσι ο γεωγράφος Σκύλακας απαριθμεί τις πόλεις Ακροδάβω, Ολόξελον, Δίον, Θύάσιον, Κλεωνάς, Χαράδρεια, Παλαιώριον, Ακανθόν, προσθέτει δε και την Απολλωνία.

Ο Σπλίνος αναφέρει και την Ουρανούπολη. Ο ίδιος και ο Στράβων που πέθανε το 79 μ.Χ. αναφέρουν και την πόλη Απολωνία, κτισθείσαν στον Ισθμό που χωρίζει την χερσόνησο του Αθώνα χωριστά δύμας της Ακάνθου (γυν. Ιερισσού). Εκ της υπάρξεως της πόλης Απολωνίας στη θέση αυτή, επεκράτησε παράδοση στην Ιερισσό διότι από αυτήν την Απολωνία πέρασε ο Απόστολος Παύλος. Σπάρχουν δύμας στη Χαλκιδική τότε και άλλες δύο πόλεις με το ίδιο όνομα Απολωνία εκ των οποίων η μία επί της Εγνατίας οδού, όπου η σημερινή Παλαρούδα, παρά τη λίμνη Βόλη και η άλλη ονομαζόμενη Απολωνία και Χαλκιδική, που είχε δικό της νόμισμα και πρέπει να ήταν στην περιοχή Πολυγύρου.

Το διό το Απόστολος των Εθνών Παύλος πέρασε από πόλη Απολωνία είναι γεγονός κατά την μαρτυρίαν περί αυτού στις πράξεις των Απόστολων, ένθα υπάρχει γραφή «διοδεύσαντες οι Απόστολοι την Αμφίπολη ήλθον εις Θεσσαλονίκην όπου ήτο η συναγωγή των Ιουδαίων». Κατά συγγραφείς το πιθανότερο είναι διό το Απόστολος Παύλος διήλθε από την Απολωνία που ήταν επί της Εγνατίας οδού, μόνον οδικού κόμβου της εποχής. Σεδόμαστε μέχρις αποδείξεως του εναντίου την επικρατούσαν παράδοση

ΙΣΤΟΡΙΚΗ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Το εικοσιπεντάχρονο αδοιπορικό της Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας Χαλκιδικής (για συντομία «Εταιρεία») είναι μια μακρόχρονη πορεία επιστημονικής Εταιρείας για να αντλήσει κανές με κάποια ευκολία τα συμπεράσματά του. Μια σύντομη ανασκόπηση μάλιστα των πεπραγμένων αυτής της 25ετίας, θάταν η καλύτερη ευκαιρία για τον αναγνώστη, τον Χαλκιδικιώτη, το φίλο της Χαλκιδικής να εκφράσει συγχρόνως τις προσωπικές εκτιμήσεις του, αξιολογήσεις προγραμμάτων το έργο της μέσα από τους ιερούς σκοπούς που ανέλαβαν τα μέλη της να υπηρετήσουν.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ

Με αρετηρία το έτος 1960 και με πρωτοβουλία μιας ομάδας επιλέκτων Χαλκιδικιώτων ξεκινάει στη Θεσσαλονίκη μια αξιέπαινη προσπάθεια, καθοριστική για την περιουσιαλογία των πλέον αξιολόγων στοιχείων της πολιτιστικής κληρονομίας στον Χαλκιδικιώτικο χώρο και την αξιοποίηση του επιστημονικού υλικού του. Και ήταν ο αείμνηστος Βασ. Βασιλικός αντιπρόεδρος της Βουλής, οι αληφόντες Νίκ. Κώττας, τ. υπουργός, Νίκ. τοι. Νίκ. Κώττας, τ. υπουργός, Νίκ. Πάππας δικηγόρος και οι επιζώντες Λισ. Σαραφιάνος τ. βουλευτής, Αθ. Φιλιππίδης τ. δουλευτής, Στέφ. Κότσανος τ. δουλευτής - ιστορικός, Βασ. Καλογεράς καθ. Πειραι. Σχολ. Θεσ. κης και Γεώργ. Ψυχούλας γυμναστάρχης που συλλαμβάνουν την ωραία ιδέα και στη σειρά της την υλοποίησύ. Έτσι με την 1715/60 απόφαση του Πρωτοδικείου Θεσσαλίας νίκης και νομικά πλέον γενιέται το πρώτο και μοναδικό μέχρι τις μέρες μιας επιστημονική σωματείο της Χαλκιδικής. Με την πρώτη Γεν. συνέλευση (Ιούλ. 1960) εκλέγεται το πρώτο διοικητικό συμβούλιο της Εταιρείας που φέρει την επωνυμία «Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Χαλκιδικής» και το αποτελεί: Β. Βασιλικός Επικεφαλής, Νίκ. Κώττας ταμίας, Β. Πάππας ταμίας, Νίκ. Κώττας, τ. υπουργός, Νίκ. Πάππας δικηγόρος και οι επιζώντες Λισ. Σαραφιάνος τ. βουλευτής, Αθ. Φιλιππίδης τ. δουλευτής, Στέφ. Κότσανος τ. δουλευτής - ιστορικός, Βασ. Καλογεράς καθ. Πειραι. Σχολ. Θεσ. κης και Γεώργ. Ψυχούλας γυμναστάρχης που συλλαμβάνουν την ωραία ιδέα και στη σειρά της την υλοποίησύ. Έτσι με την 1715/60 απόφαση του Πρωτοδικείου Θεσσαλίας πού φέρει την επωνυμία «Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Χαλκιδικής» και το αποτελεί: Β. Βασιλικός Επικεφαλής, Νίκ. Κώττας ταμίας, Β. Πάππας ταμίας, Νίκ. Κώττας, τ. υπουργός, Νίκ. Πάππας δικηγόρος και οι επιζώντες Λισ. Σαραφιάνος τ. βουλευτής, Αθ. Φιλιππίδης τ. δουλευτής, Στέφ. Κότσανος τ. δουλευτής - ιστορικός, Βασ. Καλογεράς καθ. Πειραι. Σχολ. Θεσ. κης και Γεώργ. Ψυχούλας γυμναστάρχης που συλλαμβάνουν την ωραία ιδέα και στη σειρά της την υλοποίησύ. Έτσι με την 1715/60 απόφαση του Πρωτοδικείου Θεσσαλίας πού φέρει την επωνυμία «Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Χαλκιδικής» και το αποτελεί: Β. Βασιλικός Επικεφαλής, Νίκ. Κώττας ταμίας, Β. Πάππας ταμίας, Νίκ. Κώττας, τ. υπουργός, Νίκ. Πάππας δικηγόρος και οι επιζώντες Λισ. Σαραφιάνος τ. βουλευτής, Αθ. Φιλιππίδης τ. δουλευτής, Στέφ. Κότσανος τ. δουλευτής - ιστορικός, Βασ. Καλογεράς καθ. Πειραι. Σχολ. Θεσ. κης και Γεώργ. Ψυχούλας γυμναστάρχης που συλλαμβάνουν την ωραία ιδέα και στη σειρά της την υλοποίησύ. Έτσι με την 1715/60 απόφαση του Πρωτοδικείου Θεσσαλίας πού φέρει την επωνυμία «Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Χαλκιδικής» και το αποτελεί: Β. Βασιλικός Επικεφαλής, Νίκ. Κώττας ταμίας, Β. Πάππας ταμίας, Νίκ. Κώττας, τ. υπουργός, Νίκ. Πάππας δικηγόρος και οι επιζώντες Λισ. Σαραφιάνος τ. βουλευτής, Αθ. Φιλιππίδης τ. δουλευτής, Στέφ. Κότσανος τ. δουλευτής - ιστορικός, Βασ. Καλογεράς καθ. Πειραι. Σχολ. Θεσ. κης και Γεώργ. Ψυχούλας γυμναστάρχης που συλλαμβάνουν την ωραία ιδέα και στη σειρά της την υλοποίησύ. Έτσι με την 1715/60 απόφαση του Πρωτοδικείου Θεσσαλίας πού φέρει την επωνυμία «Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Χαλκιδικής» και το αποτελεί: Β. Βασιλικός Επικεφαλής, Νίκ. Κώττας ταμίας, Β. Πάππας ταμίας, Νίκ. Κώττας, τ. υπουργός, Νίκ. Πάππας δικηγόρος και οι επιζώντες Λισ. Σαραφιάνος τ. βουλευτής, Αθ. Φιλιππίδης τ. δουλευτής, Στέφ. Κότσανος τ. δουλευτής - ιστορικός, Βασ. Καλογεράς καθ. Πειραι. Σχολ. Θεσ. κης και Γεώργ. Ψυχούλας γυμναστάρχης που συλλαμβάνουν την ωραία ιδέα και στη σειρά της την υλοποίησύ. Έτσι με την 1715/60 απόφαση του Πρωτοδικείου Θεσσαλίας πού φέρει την επωνυμία «Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Χαλκιδικής» και το αποτελεί: Β. Βασιλικός Επικεφαλής, Νίκ. Κώττας ταμίας, Β. Πάππας ταμίας, Νίκ. Κώττας, τ. υπουργός, Νίκ. Πάππας δικηγόρος και οι επιζώντες Λισ. Σαραφιάνος τ. βουλευτής, Αθ. Φιλιππίδης τ. δουλευτής, Στέφ. Κότσανος τ. δουλευτής - ιστορικός, Βασ. Καλογεράς καθ. Πειραι. Σχολ. Θεσ. κης και Γεώργ. Ψυχούλας γυμναστάρχης που συλλαμβάνουν την ωραία ιδέα και στη σειρά της την υλοποίησύ. Έτσι με την 1715/60 απόφαση του Πρωτοδικείου Θεσσαλίας πού φέρει την επωνυμία «Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία Χαλκιδικής» και το αποτελεί: Β. Βασιλικός Επικεφαλής, Νίκ. Κώττας ταμίας, Β. Πάππας ταμίας, Νίκ. Κώττας, τ. υπουργός, Νίκ. Πάππας δικηγόρος και οι επιζώντες Λισ. Σαραφιάνος τ. βουλευτής, Αθ. Φιλιππίδης τ. δουλευτής, Στέφ. Κότσαν